Р Е Ш Е Н И Е

№ 69

05.05.2020г. гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ХАСКОВО в открито съдебно заседание на двадесет и трети януари две хиляди и двадесета година в състав:

СЪДИЯ: ВАСИЛКА ЖЕЛЕВА
Секретар: Д.Д.
Прокурор:

като разгледа докладваното от съдия В.Желева административно дело №1249 по описа на съда за 2019 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по жалба на П.А.И. ***, подадена чрез пълномощника му адв.З.О., срещу Решение №РС-583-18-057 от 18.09.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ).

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение било нищожно, като постановено от незаконен състав на КПКОНПИ, а евентуално – било незаконосъобразно, поради съществено противоречие с административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпореди и несъответствие с целта на закона.

Излага съображения, че съставът на КПКОНПИ, който постановил решението на 18.09.2019г., се състоял от трима членове на комисията, като в него не участвали нито председателят, нито заместник-председателят на същата. Цитира разпоредбите на чл.14, ал.1, т.3 и ал.3 от ЗПКОНПИ и твърди, че за да бъдел законен съставът на КПКОНПИ, в него винаги следвало да участва нейният председател или заместник-председател. Неучастието на един от двамата в случая правело оспореното решение постановено от незаконен състав, което го правело нищожно.

В жалбата се твърди, че съществените противоречия на обжалваното решение с административнопроизводствените правила се изразявали в непълното установяване на релевантните факти от приетите по преписката доказателства. Комисията пропуснала да установи фактите, че:

– решенията на СД на „БЕХ“ ЕАД от 07.08.2018 г., от 20.11.2018 г. и от 11.06.2019 г. били приети с единодушие от тримата члена на СД, при необходимото мнозинство за приемането им според чл.28, ал.2 от Устава на „БЕХ“ ЕАД, от два гласа (обикновено мнозинство от всички членове на СД);

– П.И. бил сключил договор №РД-ЛС-БГ-31/03.12.2018г. въз основа на изрично овластяване от СД на „БЕХ“ ЕАД, с т.I.1.5 от решението му от 20.11.2018г.;

– годишният финансов отчет на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. бил заверен от одиторското дружество „***“ ООД с мнение, че той представя достоверно, във всички съществени аспекти, финансовото състояние на дружеството към 31.12.2018г. и неговите финансови резултати от дейността и паричните му потоци за годината, завършваща на тази дата, в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане, приети от ЕС, и годишният финансов отчет на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. бил част от консолидирания годишен финансов отчет на „БЕХ“ ЕАД за 2018г., одобрен от министъра на енергетиката с решение от 28.06.2019г.

Посочените противоречия с административнопроизводствените правила били съществени, защото били от значение за точното прилагане на материалния закон ЗПКОНПИ, в съответствие с целите му, определени в чл.2 от същия.

В жалбата се твърди, че оспореното решение противоречало на материалния закон, тъй като публични длъжности били както „член на СД на „БЕХ“ ЕАД“, така и „член на СД на „Булгаргаз“ ЕАД“, и нямало конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ при заемането на две публични длъжности от едно и също лице. Взетите с участието на П.И. решения не били в частен интерес, тъй като не се създавали облаги по смисъла на ЗПКОНПИ, а целели обезпечаване на законосъобразното функциониране на търговско дружество, включено в холдинговата структура на „БЕХ“ ЕАД. Твърди се също, че едновременното участие в СД на „БЕХ“ ЕАД и на „Булгаргаз“ ЕАД било позволено от специалните нормативни актове, регулиращи дейността на дружествата с държавно участие в капитала – чл.22, ал.1, т.6 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговски дружества с държавно участие в капитала, както и от Устава на „Булгаргаз“ ЕАД – чл.23, ал.4, т.6. Тази правна възможност била в съответствие със същността на холдинговата структура, според чл.277, ал.1 от ТЗ. Обичайна и законосъобразна практика било членове на СД на „БЕХ“ ЕАД да участват и в управителните органи на дъщерните на холдинга дружества, като се изброяват лица, за които се твърди, че в изпълнение на правомощията си като членове на СД на „БЕХ“ ЕАД били приемали решения за избора си за членове на управителните органи на дъщерните дружества на холдинга, както и решения за одобряване на годишните финансови отчети, доклади и бизнес програми на дъщерните дружества, въз основа на които отчети те можели да получат тантиеми.

Излагат се подробни съображения за това, че и в трите случая, при които КПКОНПИ е установила конфликт на интереси по отношение на П.И., липсвал частен интерес, който можел да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията му като член на СД и изпълнителен директор на „БЕХ“ ЕАД.

При всеки от трите случая не било застрашено или осуетено постигането на целите на ЗПКОНПИ, определени в неговия чл.2, поради което оспореното решение не съответствало с целта на закона.

Претендира се решението да бъде отменено изцяло.

Ответникът, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез пълномощника си в съдебно заседание и в писмени бележки излага подробни съображения за неоснователност на жалбата, и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд – Хасково, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

До Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ, Комисията) е подаден Сигнал вх. №ЦУ 01/С-583/27.11.2018г., с приложени документи, за установяване на данни за конфликт на интереси по отношение на П.А.И. – член на Съвета на директорите на Български Енергиен Холдинг и член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД.

Във връзка с конкретните твърдения в подписания сигнал Комисията е изискала и събрала писмени доказателства, и извършила справки в Търговския регистър и други регистри.

Установила е, че „БЕХ“ ЕАД, гр.С. (Български Енергиен Холдинг, БЕХ, Холдинга), е еднолично акционерно дружество, създадено с държавно имущество, като самостоятелно юридическо лице по реда на Търговския закон, с едностепенна система на управление, орган на управление – Съвет на директорите, членовете на който се избират и освобождават от Министъра на енергетиката като принципал съгласно чл.8 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала.

Според Годишния консолидиран доклад за дейността на БЕХ, към 31.12.2018г. дружествата в групата на БЕХ са общо 15, сред които и „Булгаргаз“ ЕАД.

П.А.И. е избран за член на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД и е вписан като Изпълнителен директор на същото в Търговския регистър на 15.02.2016г. до изтичане на мандата на СД на 30.06.2016г. С Решение на Министъра на енергетиката по Протокол № Е-РД-18-2 от 08.07.2016 г. П.А.И. е преизбран за член на Съвета на директорите на БЕХ и е вписан в Търговския регистър на 01.08.2016г. с нов 3-годишен мандат – до 30.06.2019г.

„Булгаргаз“ ЕАД, гр.С., е търговско дружество с едноличен собственик на капитала – „Български Енергиен Холдинг“ ЕАД и с едностепенна система за управление. Съгласно чл.18 от Устава на „Булгаргаз“ ЕАД, органи за управление на дружеството са Едноличен собственик на капитала и Съвет на директорите. Правата на Холдинга като едноличен собственик на капитала в „Булгаргаз“ ЕАД се упражняват от лицето/лицата, което/които представляват Холдинга в качеството на принципал. Принципалът е и органа, овластен да взема всички решения, предоставени в компетентността на Едноличния собственик на капитала, съгласно закона или Устава (чл.19). В случая, представляващ „БЕХ“ ЕАД като принципал е П.А.И., който е Изпълнителен директор на Холдинга.

П.А.И. е вписан като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД на 01.09.2018г., а на 28.11.2018г. е вписано подновяване на мандата му с нов тригодишен. В това си качество той е подал декларация по чл.23, ал.4 от Устава на „Булгаргаз“ ЕАД.

Според чл.20 от Устава на „Булгаргаз“ ЕАД, сред правомощията на едноличния собственик на капитала са да избира и освобождава членовете на Съвета на директорите и определя възнаграждението им, да одобрява годишния счетоводен отчет след заверка от назначения експерт-счетоводител, да взема решение за разпределение на печалбата на дружеството и нейното изплащане и за изплащане на допълнително възнаграждение на членове на Съвета на директорите, както и определя техния размер и др.

От събраните доказателства КПКОНПИ е установила, че като член на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД П.А.И. е участвал в заседание на 07.08.2018г. и е гласувал за избирането му за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД.

На 20.11.2018г., като член на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД той е участвал в заседание на съвета и е гласувал за преизбирането му за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД.

На 03.12.2018г. П.А.И. е сключил сам със себе си, в качеството му на Изпълнителен директор на „БЕХ“ ЕАД и доверител, от една страна, и от друга, като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД и довереник, Договор №РД-ЛС-БГ-31 от 03.12.2018г. за възлагане на управлението на неизпълнителен член на Съвета на директорите на Еднолично акционерно дружество с едностепенна система ма управление.

Съгласно чл.3 от Договор №РД-ЛС-БГ-31 от 03.12.2018г., доверителят (БЕХ) изплаща възнаграждението на довереника (П.А.И.). Доверителят има право да контролира дейността на довереника и да определя срокове, в рамките на които същият е длъжен да предприема мерки за отстраняване на констатирани недостатъци в работата, както и да контролира изпълнението на одобрената бизнес програма на дружеството.

На 11.06.2019г. П.А.И. е участвал в заседание на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД, като по т.I.1.6. е гласувал приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.1), приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.2) и решение, с което не се освобождават от отговорност членовете на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.2).

Според получено от „БЕХ“ ЕАД писмо с вх.№ЦУ01/13882/19.06.2019г., за 2017г. и 2018г. не са изплащани допълнителни възнаграждения (тантиеми) на членовете на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, съгласно чл.20, ал.2, т.17 от Устава на дружеството.

До П.А.И. е изпратена Покана за изслушване изх. №ЦУ01/16556 от 31.07.2019г., получена лично на същата дата, с която е поканен за изслушване пред Комисията на основание чл.72, ал.5 от ЗПКОНПИ, като са му посочени обстоятелствата, за които е образувано административното производство с рег. №ЦУ 01/С-1583/27.11.2018г. и му е дадена възможност да се запознае със събраните в хода му материали.

Според представеното извлечение от Протокол №901 (Вътр. №ЦУ01/РД 04-154/21.10.2019г.), на 07.08.2019г. е проведено редовно заседание на КПКОНПИ, по т.1 от Дневния ред на което от 10.00 часа е проведено изслушване по сигнал С-583/27.11.2018г. против П.А.И. Последният не е присъствал лично на изслушването, а е бил представляван от упълномощен за целта адвокат. От пълномощника на П.А.И. е депозирано и Писмено становище с вх. №ЦУ01/17153/09.08.2019г.

На 18.09.2019г. КПКОНПИ в състав: А.Г.-Ц. – член; П.Й. – член и С.К. – член, в образуваното по сигнала производство по реда на чл.71, ал.1, предл.първо от ЗПКОНПИ, е приела процесното Решение №РС-583-18-057.

Със същото е приела за установено, че П.А.И., в качеството му на член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, и като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, е лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.40 от ЗПКОНПИ, и че като член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД същият е свързано лице с двете дружества, по смисъла на §1, т.15, б.„б“ от ДР на ЗПКОНПИ.

Въз основа на подробно описаните фактически установявания, Комисията е установила от правна страна, че:

„1. Като е участвал в заседание на СД на „Български енергиен холдинг“ ЕАД в град С. на 07.08.2018г. и е гласувал за избирането си за член на СД на „Булгаргаз“ ЕАД, а на 20.11.2018г., като е участвал в заседание на СД на Холдинга и е гласувал за преизбирането си за член на СД на „Булгаргаз“ ЕАД, П.И., в качеството му на член на СД и Изпълнителен директор на БЕХ ЕАД, е упражнил правомощия по служба в свой частен интерес. С това си действие И. е нарушил забраната, въведена с разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ – като член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на БЕХ ЕАД и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност, при изпълнение на задълженията си по служба е гласувал в свой частен интерес – за избирането/преизбирането си за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД.

2. Като е сключил Договор №РД-ЛС-БГ-31 на 03.12.2018г. в град С. за възлагане на управлението сам със себе си, от една страна като Изпълнителен директор на БЕХ ЕАД и доверител, а от друга страна като член на СД на „Булгаргаз“ ЕАД и довереник, П.И. също е упражнил свои правомощия по служба като Изпълнителен директор на БЕХ ЕАД в свой частен интерес, с което е нарушил забраната, въведена с разпоредбата на чл.58, изр.второ от ЗПКОНПИ: лице, заемащо висша публична длъжност няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

3. Като е участвал в заседание на СД на БЕХ ЕАД на 11.06.2019г. в гр.С. и по т.I.1.6. е гласувал приемането на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.1), както и приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.2), П.И. също е упражнил правомощия по служба в свой частен интерес, с което е нарушил разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ – като член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на БЕХ ЕАД и в това си

качество лице, заемащо висша публична длъжност, при изпълнение на задълженията си по служба е гласувал в свой частен интерес. Това е така, тъй като съгласно чл.9 от договора му за възлагане на управлението на „Булгаргаз“ ЕАД № РД-ЛС-БГ-31 на 03.12.2018г. (Договора), „при нарастване на счетоводната печалба през отчетната спрямо предходната година и при условие, че дружеството няма непокрита загуба от предходни години и просрочени задължения, с решение на доверителя (БЕХ) при одобряване на годишния финансов отчет, на довереника се изплащат (извън размера на възнаграждението му по този договор) тантиеми в размерите по чл.33 от Правилника. Тантиемите са за сметка на печалбата на дружеството след данъчното й облагане и заделянето на нормативно определените части от нея за резерв на дружеството и за дивидент на Държавата.“ Съгласно чл.19.3 и чл.19.4 от Договора при извършване на действия или бездействия на довереника, довели до влошаване на финансово-икономическите показатели на дружеството или от които са произтекли вреди за дружеството, както и при съществено неизпълнение на икономическите показатели по одобрената Бизнес програма на дружеството, договорът може да бъде прекратен предсрочно от доверителя, без предизвестие, в който случай довереникът дължи на доверителя обезщетение в размер на три месечни възнаграждения по договора. Следователно, гласувайки за приемане на годишния финансов отчет и доклада за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. и отчета за изпълнение на Бизнес програмата на дружеството, П.И. е предоставил за себе си възможността за получаване на допълнително възнаграждение по договора му за управление – тантиеми, при положителен финансов резултат, от една страна, а от друга страна – избягването на неблагоприятни последици, като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на договора, при условията на чл.19 от същия.“

Комисията е приела, че от упражнените от П.А.И. правомощия по служба като член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на „БЕХ“ ЕАД е реализирана нематериална облага, от една страна, изразяваща се в глас, подкрепа и влияние в своя полза – при избирането/преизбирането му за член на СД на „Булгаргаз“ ЕАД, както и при сключване на договора за управление и при гласуване приемането на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД и приемането на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. Налице е и материална облага за П.А.И., изразяваща се във възникналата възможност за получаване на доход в пари като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД – възнаграждение по Договор №РД-ЛС-БГ-31 от 03.12.2018г. за възлагане на управлението, както и възможността за изплащане на допълнително възнаграждение на членовете на СД (тантиеми) и евентуалното разпределение на печалба на „Булгаргаз“ ЕАД, след приемането на годишния финансов отчет и доклада за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД, както и отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г.

На основание чл.74, във вр. с чл.171 и чл.81, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ, Комисията взема решение, с което установява конфликт на интереси по отношение на П.А.И., в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.40 от ЗПКОНПИ, за това, че:

(пункт първи) на 07.08.2018г. в гр.София е участвал в заседание на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и е гласувал за избирането му за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, както и за това, че на 20.11.2018г. в гр.С. е участвал в заседание на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и е гласувал за преизбирането му за член на СД на „Булгаргаз“ ЕАД, с което е нарушил забраната по чл.56 от ЗПКОНПИ;

(пункт втори) на 03.12.2018г. в гр.С. е подписал сам със себе си Договор №РД-ЛС-БГ-31 за възлагане на управлението, от една страна като Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, а от друга страна като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, с което е нарушил забраната по чл.58, изр.второ от ЗПКОНПИ;

(пункт трети) на 11.06.2019г.в гр.С. е участвал в заседание на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и е гласувал приемане на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.1), приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.2), с което е нарушил забраната по чл.56 от ЗПКОНПИ;

Със същото решение (пункт четвърти до шести) Комисията налага на П.А.И. глоба в размер на 5000 (пет хиляди) лева за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ, за нарушение на разпоредбите от ЗПКОНПИ по всеки от първите три пункта, извършено в качеството му на член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.40 от ЗПКОНПИ и (пункт седми и осми) отнема от същия в полза на Държавата сума в размер на 1102,33 лева, представляваща нетното дневно възнаграждение за дати 07.08.2018г., 20.11.2018г., 03.12.2018г. и за 11.06.2019г., получено от деянията, породили конфликт на интереси и сума в размер на 34 286,40 лева (отбелязана като търговска тайна), представляваща получената материална облага.

С писмо изх.№21180/02.10.2019г., получено на 02.10.2019г., Решение №РС-583-18-057 от 18.09.2019г. на КПКОНПИ е съобщено на П.А.И. чрез изпращане на препис.

Жалбата срещу Решението е подадена на 16.10.2019г. чрез КПКОНПИ, където е регистрирана под вх. №ЦУ01/24398 от същата дата.

Жалбата е процесуално **допустима**. Подадена е при спазване на предвидения в чл.149, ал.1 от АПК, вр. чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ 14-дневен срок за обжалване от съобщаването на акта, насочена е срещу годен за оспорване индивидуален административен акт и изхожда от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за **неоснователна**.

Оспореното решение е постановено от материално компетентен орган.

Съгласно разпоредбите на чл.7, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е независим специализиран постоянно действащ държавен орган и орган за противодействие на корупцията по смисъла на този закон за лицата, заемащи висши публични длъжности. Съгласно чл.13, ал.1, т.4 и чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ, в правомощията на Комисията е да установява конфликт на интереси на лица, заемащи висши публични длъжности и да се произнася с писмено решение в производството по Глава осма, Раздел V от ЗПКОНПИ.

Според чл.8, ал.1 от ЗПКОНПИ, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове – председател, заместник-председател и трима други членове. Разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗПКОНПИ изисква решенията на Комисията да се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове, което изискване в случая е изпълнено, доколкото решението е подписано от трима от общо петимата членове на КПКОНПИ.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност на оспореното решение, поради приемането му от незаконен състав – при неучастието на председателя или заместник-председателя на Комисията – основано на разпоредбите на чл.14, ал.1, т.3 и ал.3 от ЗПКОНПИ. В чл.14, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ е предвидено, че председателят на Комисията насрочва и ръководи заседанията, а в ал.3 – че заместник-председателят на Комисията подпомага председателя и го замества при негово отсъствие. Така регламентираното от закона правомощие на председателя на Комисията (а при неговото отсъствие – на заместник-председателя) да ръководи заседанието на Комисията обаче не въвежда изискване за задължително участие на поне един от двамата при приемане на решение на Комисията, както и не води на извода, че едновременното неучастие на председателя и на заместник-председателя прави заседанието проведено при липса на кворум. В приетия на основание чл.23 от ЗПКОНПИ Правилник за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и на нейната администрация (обн.ДВ бр.55 от 2018г.) изрично е предвидено (чл.163, ал.1), че заседанията на комисията се считат за редовни, ако на тях присъстват най-малко трима от членовете на комисията, както и (чл.163, ал.4, изр.второ) е регламентирано от кого се ръководят заседанията на комисията при едновременното отсъствие на председателя и на заместник-председателя.

Съдът намира обжалваното Решение за валиден акт, приет от компетентен орган, при наличието на изискуемите кворум и мнозинство, поради което същото не е нищожно.

Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма, подписано е от всеки от приелите го членове на Комисията, и съдържа всички реквизити, изброени в чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ, което го прави мотивирано по смисъла на чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ. В съответствие с изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, в него са посочени както правните основания за упражнените административни правомощия, така и съответните факти и обстоятелства, които обосновават установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ.

Не се установява съществено нарушение на административнопроизводствените правила при образуването и провеждането на административното производство.

Производството с рег. №ЦУО1/С-1583/27.11.2018г. е образувано при спазване на предвидения в чл.73 от ЗПКОНПИ срок – до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението, доколкото деянията са извършени съответно на 07.08.2018г., 20.11.2018г., 03.12.2018г. и 11.06.2019г., а сигналът, по който е образувано, е постъпил на 27.11.2018г.

В действителност с произнасянето на Комисията на 18.09.2019г. не е спазен предвиденият в чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ двумесечен срок, продължен еднократно с 30 дни – до 26.02.2019г. включително, с Решение на Комисията от 30.01.2019г. Като отчита, че така определеният срок е инструктивен, а не преклузивен, съдът приема, че неспазването му не се отразява на валидността и законосъобразността на постановеното Решение.

Не се установяват и други нарушения на административнопроизводствените правила, чието недопускане би довело административния орган до друг краен извод.

В съответствие с разпоредбите на чл.72, ал.1 и ал.3 от ЗПКОНПИ, в производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изискала и получила необходимата информация и документи от съответните органи и лица, извършила е и служебни справки в различни регистри, като при събирането на доказателства не е нарушен реда на АПК.

Спазени са и изискванията по чл.72, ал.5 и ал.6 от ЗПКОНПИ за изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, предоставяне на същото за запознаване на всички събрани доказателства, и даване на възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им. Като лице, срещу което е образувано производството, жалбоподателят е бил представляван на проведеното изслушване от упълномощен представител – адвокат, чрез който е депозирал и писмено становище, но не се е възползвал от възможността да представи нови доказателства, или да посочи такива, които иска да се съберат. Ето защо съдът приема, че в случая в административното производство са събрани и обсъдени всички относими доказателства, като правото на защита на засегнатото лице не е накърнено. Не могат да бъдат споделени и възраженията в жалбата, че пропуските на Комисията да установи в пълнота конкретно изброени релевантни факти, съставлява съществено противоречие на обжалваното решение с административнопроизводствените правила, доколкото визираните обстоятелства са относими към преценката на законосъобразността на решението на Комисията. В производството по издаване на акта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и не са налице основания за отмяна по чл.146, т.3 от АПК.

При преценка съответствието на оспореното Решение с материалноправните разпоредби на закона съдът намира, че не са налице и основания за отмяната му по чл.146, т.4 от АПК.

Установява се от събраните писмени доказателства, а и между страните не спорно, че П.А.И. е бил член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД към 07.08.2018г., 20.11.2018г., 03.12.2018г. и 11.06.2019г. Не са спорни по делото и останалите фактически установявания от Комисията – че в гр.София

на 07.08.2018г. същият е участвал в заседание на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и е гласувал за избирането си за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД; на 20.11.2018г. е участвал в заседание на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и е гласувал за преизбирането си за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, че на 03.12.2018г. е сключил Договор №РД-ЛС-БГ-31 за възлагане на управлението, като го е подписал от една страна като Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и доверител, а от друга страна като член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД и довереник, както и че на 11.06.2019г. е участвал в заседание на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и е гласувал приемането на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.1), както и приемане на отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. (т.I.1.6.2).

Безспорен въз основа на тези фактически установявания е и изводът, че в качеството му на член на Съвета на директорите и Изпълнителен директор на „БЕХ“ ЕАД и член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД П.А.И. се явява лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.40 от ЗПКОНПИ. Според визираната разпоредба, лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са членовете на управителните и на контролните органи на Българския енергиен холдинг, както и членовете на управителни и на контролни органи на дъщерни дружества на Българския енергиен холдинг, каквото се явява „Булгаргаз“ ЕАД.

Според чл.52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Според дефиницията на чл.53 от ЗПКОНПИ, частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а чл.54 от закона определя „облага“ като всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Тоест за да е осъществен конфликт на интереси по смисъла закона, следва да са налични три кумулативни предпоставки: лице, заемащо висша публична длъжност; наличие на негов или на свързани с него лица частен интерес, както и възможност частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

От своя страна разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ изрично предвижда, че лице, заемащо висша публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес.

Съдът приема за безспорно установено, че с гласуването си на 07.08.2018г. (т.1.2 от Протокола на л.128-129) и на 20.11.2018г. (т.I.1.1 от Протокола на л.107) на заседания на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД за избирането му, съответно за преизбирането му за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, П.А.И. е нарушил забраната по чл.56 от ЗПКОНПИ.

В случая без правно значение са развитите от жалбоподателя съображения, че едновременното участие в Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД и на „Булгаргаз“ ЕАД било позволено от специалните нормативни актове, регулиращи дейността на дружествата с държавно участие в капитала, както и че нямало конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ при заемането на две публични длъжности (член на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД и член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД) от едно и също лице. Установеният по пункт първи от Решението конфликт на интереси не е обоснован с недопустимост или забрана едно и също лица да бъде едновременно член на управителен орган на Българския енергиен холдинг и на управителен орган на негово дъщерно дружество. Конфликтът на интереси е мотивиран с нарушение на забраната по чл.56 от ЗПКОНПИ – при изпълнение на задълженията си жалбоподателят да гласува в частен интерес, като е прието, че гласувайки за избирането/преизбирането си за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, същият е гласувал (упражнил правомощията си) в свой частен интерес. Законът установява неправомерния характер на упражняването на правомощията поради неправомерната цел, с която са упражнени – придобиването на облага в частен интерес, а не поради нарушаване на материалноправните предпоставки за тяхното упражняване. Ето защо конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо висша публична длъжност, е упражнило правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, ако това е станало в частен интерес – негов, или на свързани с него лица. Не може да бъде споделено възражението на оспорващия, че взетите с участието на П.А.И. решения не били в частен интерес, тъй като не се създавали облаги по смисъла на ЗПКОНПИ, а целели обезпечаване на законосъобразното функциониране на търговско дружество, включено в холдинговата структура на „БЕХ“ ЕАД. Доколкото безспорно П.А.И. участва в гласуване, с което самият той се избира/преизбира за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД, то несъмнено е налице негов частен интерес, водещ до облага от нематериален характер, изразяваща се в глас (подкрепа и влияние) в своя полза. От избирането му за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД възникват и доказани материални облаги за И., каквито са получаваните от същия доходи в пари за заеманата позиция.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че в случая не била доказана възможността частният интерес да повлияе на безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Както вече беше посочено, за лицата, заемащи висша публична длъжност, гласуването в частен интерес не е разрешено (с разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ), дори при изпълнение на задълженията им. В случая на гласуване в частен интерес, законодателно е презумирана възможността частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицето. Според възприетото от съдебната практика, за съставомерността на деянието е

достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности, като целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база законоустановените критерии. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че теоретичната възможност същите решения (на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД от 07.08.2018г. и от 20.11.2018г. за избирането/преизбирането на П.А.И. за член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД) да бъдат приети и само с гласовете на останалите двама участници в заседанието, без жалбоподателя, не води до липса на нарушение по чл.56 от ЗПКОНПИ от страна на П.А.И. В чл.63, ал.1 от ЗПКОНПИ е регламентирано дължимото от лицето поведение за предотвратяване на конфликта на интереси, и то е – да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването. По аргумент от разпоредбата на ал.2 на чл.63, П.А.И. не е следвало да участва в обсъжданията и решаването на въпроса за собственото си избиране/преизбиране, като в тази връзка ирелевантни са съображенията за задължителното присъствие на жалбоподателя, в качеството му на Изпълнителен директор, при формиране кворума за вземане валидни решения на Съвета на директорите, основано на чл.28, ал.1 от Устава на „БЕХ“ ЕАД.

В конкретния случай са несъмнено доказани законовите предпоставки – лице, заемащо висша публична длъжност, при изпълнение на задълженията си по служба е гласувало в свой частен интерес, в нарушение на забраната по чл.56 от ЗПКОНПИ – наличието на които обуславя установяването на конфликт на интереси по пункт първи от проверяваното Решение.

Идентични съображения могат да бъдат изложени и по отношение на установения конфликт на интереси по пункт трети от обжалваното Решение. Няма спор, че в качеството му на член на Съвета на директорите на „БЕХ“ ЕАД П.А.И. е участвал в заседание на Съвета на 11.06.2019г. в гр.София и е гласувал решения (т.I.1.6.1 и т.I.1.6.2 от Протокола на л.127) за приемането на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. и за приемане отчета за изпълнение на Бизнес програмата на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г.

В проверяваното решение подробно е мотивирано становището на административния орган, че това гласуване е в частен интерес, като са изложени съображения, че с него П.А.И. е предоставил за себе си възможността за получаване на допълнително възнаграждение – тантиеми, при положителен финансов резултат (по чл.9 от Договор №РД-ЛС-БГ-31/03.12.2018г. за възлагане управлението на „Булгаргаз“ ЕАД на П.А.И.) от една страна, а от друга страна – избягването на неблагоприятни последици, като заплащане на обезщетение в размер на три месечни възнаграждения, в случай на предсрочно прекратяване на същия Договор при условията на чл.19.3 и чл.19.4 от него. Цитираните в Решението клаузи от Договора за възлагане на управлението на „Булгаргаз“ ЕАД не се оспорват от жалбоподателя, а от съдържанието им може да се направи извод, че за довереника по Договора – П.А.И., има възможност да бъдат изплатени (извън размера на възнаграждението му по този договор) тантиеми в определен размер, с решение на доверителя (БЕХ) при одобряване на годишния

финансов отчет. След като получаването от жалбоподателя на облага от материален характер се явява предпоставено от одобряването на годишния финансов отчет на дружеството, то при гласуването си за приемането на годишен финансов отчет и доклад за дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г. П.А.И. е упражнил правомощия по служба в свой частен интерес, като е предоставил за себе си възможността за получаване на допълнителното възнаграждение по договора му за управление – тантиеми. Без значение е, че възможността на П.А.И. да получи допълнителното възнаграждение не зависи единствено от одобряването на годишния финансов отчет, а и от вземането на решение от СД на „БЕХ“ ЕАД за изплащането на такова. Трайно в съдебната практика е застъпено становището, че от значение за наличието или липсата на конфликт на интереси е облагата по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ да бъде само възможна, без да е необходимо същата да е постигната или реализирана. В процесния случай одобряването на годишния финансов отчет на дружеството е първата предпоставка, която прави финансовата облага за жалбоподателя възможна, поради което неговото гласуване за това е в частен интерес, в нарушение на чл.56 от ЗПКОНПИ. Дали и доколко са верни финансовите резултати от дейността на „Булгаргаз“ ЕАД за 2018г., обективирани в отчета, както и обстоятелството, че отчетът е бил потвърден от независим одитор и включен в консолидирания финансов отчет на „БЕХ“ ЕАД, нямат никакво отношение към забраната при изпълнение на задълженията си П.А.И., като лице, заемащо висша публична длъжност, да гласува в частен интерес. В съответствие със закона и при наличие на предпоставките му е установен конфликта на интереси и по пункт трети от проверяваното решение.

Налице са и материалноправните предпоставки за установяване конфликт на интереси по пункт втори от Решението.

В чл.58 от ЗПКОНПИ е предвидено, че лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Безспорно е установено, че Договор №РД-ЛС-БГ-31 за възлагане на управлението на неизпълнителен член на съвета на директорите на еднолично акционерно дружество с едностепенна система за управление (л.115-122) „Булгаргаз“ ЕАД е подписан от П.А.И. от една страна като Изпълнителен директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, едноличен собственик на капитала на доверителя „Булгаргаз“ ЕАД, а от друга – в качеството му на член на Съвета на директорите на „Булгаргаз“ ЕАД и довереник.

Според чл.30, ал.4 на Устава на еднолично акционерно дружество „Булгаргаз“ ЕАД, „Договорът за управление с изпълнителен директор, както и договорите за управление на членовете на Съвета на директорите, се подписват от представляващия Едноличния собственик на капитала, освен ако Съвета на директорите на Едноличния собственик на капитала не упълномощи друго свой член за това…“. Това означава, че П.А.И. е подписал Договора в качеството си на Изпълнителен директор, представляващ „БЕХ“ ЕАД – едноличен собственик на капитала на „Булгаргаз“ ЕАД, т.е. в изпълнение на свои

правомощия. Същият обаче не е имал право да го сключи в това си качество, по силата на чл.58 от ЗПКОНПИ, тъй като лично е другата страна – довереника по договора. Административният орган е изразил мотиви, че частният интерес за П.А.И. в случая е очевиден – получаване на работа, свързана със съответното допълнително заплащане. Несъмнено по силата на разглеждания Договор възникват права за довереника, включително (по т.6.2 от Договора) за получаване на възнаграждение – доход в пари, представляващ облага от материален характер по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ. Съответно възможността за получаване на такава облага представлява частен интерес по дефиницията на чл.53 от ЗПКОНПИ за жалбоподателя като лице, заемащо висша публична длъжност. Съдът приема за безспорно, че договорът се явява сключен в частен интерес, като не споделя възражението на жалбоподателя, че при подписването му за доверител П.А.И. не е направил свое волеизявление, като отделен правен субект. Именно чрез волеизявлението и подписа на лицето П.А.И. – в качеството му на Изпълнителен директор на „БЕХ“ ЕАД, е сключен договора, тъй като юридическото лице „Булгаргаз“ ЕАД не разполага с друга възможност за обективиране на волеизявление. Обстоятелството, че елементите на договора са предварително определени (от нормативната уредба и волята на едноличния собственик на капитала му), не означава, че Договорът не е сключен от жалбоподателя в нарушение на чл.58 от ЗПКОНПИ.

В проверяваното решение са изложени установяванията, че според чл.20 на Устава на „Булгаргаз“ ЕАД, като Изпълнителен директор на „БЕХ“ ЕАД и представляващ Едноличния собственик на капитала на „Булгаргаз“ ЕАД, П.А.И. е можел да участва при определяне на възнаграждението си като член на Съвета на директорите на дъщерното дружество, както и да участва при вземането на решение за разпределение на печалбата на същото и нейното изплащане, и за изплащане на допълнително възнаграждение на членовете на Съвета на директорите, както и да определя техния размер. Тези съображения са съответни на доказателствата и допълнително мотивират извода както за наличие на частен интерес, така и за възможността същият да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на служебните задължения на лицето, заемащо публична длъжност. Възраженията в насока, че разглежданият Договор би имал точно същото съдържание и ако беше подписан от името на доверителя от някое друго лице, а не от жалбоподателя, са ирелевантни, тъй като законът не поставя изискване за доказване на факта дали в действителност, и как, упражнените властнически правомощия са повлияни от така установения частен интерес. По смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ, дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията на лицето, заемащо публична длъжност, е обществено укоримо, и води до възникване на конфликт на интереси.

Административният орган законосъобразно е установил конфликта на интереси и по пункт втори от обжалваното Решение.

Законосъобразно за всяко от установените нарушения на чл.56 и чл.58 – разпоредби от Раздел II на Глава осма на ЗПКОНПИ, с Решението е наложена глоба в размер от 5000 лв., представляващ минималния предвиден в чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ, във вр. с чл.74, ал.1, т.4, предл.второ и трето от същия закон.

Съобразено с чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ за всяко от деянията, породили конфликт на интереси, в полза на държавата са отнети възнагражденията, получени от жалбоподателя за съответните дати, а на основание ал.2 от същата разпоредба са отнети суми, установени като получени материални облаги в резултат на конфликта на интереси, чието основание и размер не се оспорват по делото.

Доказва се по несъмнен начин, че в хода на валидно проведено административно производство компетентният орган правилно е приложил материалния закон спрямо установените в производството факти. По делото не се установяват данни, от които да се направи заключение, че проверяваното Решение е издадено за цел, различна от предвидената в закона такава (чл.2, т.2 от ЗПКОНПИ) – да се защитят интересите на обществото чрез създаване на гаранции, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено. Обжалваното Решение във всичките му части е прието в съответствие със закона и неговата цел, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото, съгласно чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК и Тълкувателно решение №3/13.05.2010г. по т.д. №5/2009г. на ВАС, основателна е претенцията на ответника в негова полза да се присъди юрисконсултско възнаграждение, платимо от жалбоподателя. Съгласно чл.78, ал.8, изр.второ от ГПК (изм.ДВ, бр.8 от 24.01.2017г.), във връзка с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37, ал.1 от ЗПП, съдът определя възнаграждението в размер на 200 лева.

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П.А.И. *** срещу Решение №РС-583-18-057 от 18.09.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

ОСЪЖДА П.А.И., ЕГН ***, да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, гр.С., *** разноски по делото в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

СЪДИЯ: